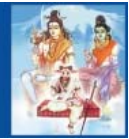

ॐ नमः शिवाय
Om Namah Shivaya

प्रदोषम
Pradosham

202 12-SEP-08 Triodashi Starts on: FRIDAY 12-SEP-08 03.42 P.M. Ends on 13-SEP-08 11.17 P.M. THIRUVONAM AAVANI

[Home](#) [Pooja](#) [Scripts](#) [About Pradosham](#) [Saints](#) [What's New](#) [Why we Celebrate](#) [Temples](#) [Photo Gallery](#) [Downloads](#) [About us](#)

(THIRUVASAGAM) SHIVAPURANAM - THE OLD WAY OF PRAYER - BY SRI MANICKAVASAGAR

SALUTATIONS

Long Live Namashivaya! I offer my humble adorations to the Holy Foot of Lord Shiva.
My humble salutations I offer to the Only one, who does not part from my heart, even for a second which is as brief as the twinkling of my eyes.
Glory to the Foot of the Teacher who is a Gem and is ruling in Kokazhi (Holy Place and the remover of Ahankara - ko-ahankara, Kazhi-removal)!
Blessed are the Feet of God who turning into the Aagamas (*Sastras - 28 branches*), tastes sweet !
Blessed are the Feet of Him who is One as well as many ! (*One God takes shape of Multitude of Gods*)
Hail the Feet of the Sovereign who put an end to my commotion, and rules me !
Hail Pigngnaka`s (*one Who cut through the bondage of life*) feet – fastened with gem-inlaid anklets, which do away with embodiment !
Hail the flowery and anklet feet of Him who is far away from the pursuers of alien faiths !
Hail the King who indwells them and rejoices when they fold their hands in worship !
Hail the glorious feet of Him who elevates them that bend their heads in adoration !
The feet of Lord-God, praise be ! The feet of my Sire, praise be ! The feet of the radiant One, praise be ! The salvific feet of Shiva, Praise be ! The Feet of Nimalan(*Lord Shiva*) poised in love, praise be ! The feet of the Monarch that snaps delusive birth, praise be ! The feet of our Good of glorious Perunthurai (*thirupperunthurai where Manickavasagawamy was conquered by Lord Shiva*), praise be !
The Mount that, in grace, gives joy insatiate, praise be !
As, He Shiva, abides in my thoughts, I will adore His feet by His Grace,
And with a glad some heart so narrate Shiva-Puraanam That my entire past *Karma* will perish !
The One with an eye in His forehead came to me to cast His benign look on me;
I adored His beautiful, anklet feet that are beyond the reach of Thought;
He fills the heaven and the earth; He is the exceedingly bright light;
O God!, You are infinite ! You are boundless! You are without beginning and end.

I, the base one of evil Karma, know not the way to narrate Your immense glory ! O our God !
Grass, herb, worm, tree, beasts a good many, bird, snake, stone, men, ghouls, bootha-host,
cruel Demons, sages and Celestials: I was born as all these fauna and flora,
and am now utterly fatigued Lo, I have this day, beheld Your golden Feet and gained deliverance !
O true One, You abode in my soul as Om for my redemption ! O Vimala ! O Rider of the Holy Bull !
When the Vedas invoked You As "Sire" You grew lofty, deep, broad and subtle !
You are hottest as well as coldest ! O Vimala ! You are Yajamaan ! In grace,
You came to chase away all that is false ! You are true Gnosis, the true radiant Flame !
O God sweet to me – the ignorant one ! O goodly Gnosis that removes nesicience ! -
Uncreated, immeasurable and endless, You create foster, resolve all the worlds and bestow grace;
thus you ply, Lead and cause me enter Your servitor-ship ! You are like the fragrance in flower;
You are far away as well as close by; You, the Author of the Vedas, will manifest When word and '*thoughts*' cease !

You are like fresh milk, juice of sugarcane and ghee – excellently compounded !
You abide in the '*thoughts*' of devotees like a spa of honey ! It is thus, O our God,
You snap our birth and embodiment ! You are of five hues ! You hid Yourself O our God,
when the celestials hailed You ! I, the one of cruel Karma, stand wrapped by the concealing murk of Maya ! I am fettered by the strong, binding rope of merit and demerit; My body is skin-wrapped; it everywhere covers worm and dirt; It is a filthy nine-gated hovel and all My five senses cause deception; So, O Vimala (*the Impeccable One*), with my beastly mind I foster no love for You at all !
I am un-endowed with the weal of melting in love for You ! - To me, such a base person, You granted grace !
You digned to come down on earth to reveal unto me Your long, anklet Feet !
To me, a servitor, worse than a curse, You, the true One, are more merciful than Mother !
You are a flawless Flame, a burgeoning flower-like radiance ! O One of Light !
O honeyed Nectar ! O Lord of Shivapuram ! O salvific Arya that cuts the binding fetters !
O great River of Mercy that unfaillingly flows in the heart causing loving grace to flourish,
the while annulling its deceptious nature ! O Nectar insatiate, You are the Lord who cannot be measured or weighed !
You are the Brightest light who lives hidden, in a dormant state, within the soul of all and remain out of reach to those that cannot realise You ! You melt me into liquid which makes me one with You and cannot be separated from You!

You abide in me as the Life of my dear life ! You are with and without joy, without transient life and sorrow !
You love those that love You; You are everything; You are nothing ! You are light;
You are dense murk; Your glory is Your being uncreate ! O Beginning !
You are the Middle and the End, and You are not these !
You took hold of me, dragged me and made me Thine own, My Master and Lord You are!
You are the rare vision of those who with their sharp wisdom true, realize Your presence !
You are the exceedingly subtle insight, rare to come by !
You are the most minute and subtle consciousness ! You have no entrance nor exit from the world!
You are free from birth or attachment ! You are our protecting Sovereign ! You are the great Light who is a rare sigh for our eyes!
Oh! You, My Father, You are the Divine, perfect joy like a stream in flood, gushing down on me.
O Father ! O ineffable and subtle consciousness !
Into this world which changes very often, You come disguising Yourself in various forms each time you come. And You dwell as the subject of understanding. !

You are Knowledge, precise and certain ! You are the Clarity that informs accuracy !
You are the rarest, divine, sweetest food of the Gods called Ambrosia, and You as the Ambrosia, like a spring, You dwell within my heart, My Kind!

PRAYER

I cannot abide in the fleshy body so different from the soul !
You are the One that can annul the false and sense-fettered bodies of those who hailing and praising You as "Our Sire ! " and "O Hara!
" Have got rid of falsity and become Truth And who would not get reborn here, having severed their nexus with Karma !
O Lord, You are my Lord who dances well in the middle of the thick darkness ! O Dancer of Thillai (*Chidambaram*) !
O One of Southern Paandya Realm ! (*One Who Ruled Madurai*)
O One that ends troublous birth ! All those who wish to speak of You find it hard to describe You, for You cannot be described in mere words.
But those who wish shall repeat this song, which has been sung beneath Your sacred pair of Feet. And by understanding its full meaning they will reach the sacred town of Shivapuram and humbly bowing their heads in worship they shall stay beneath the Feet of Lord Shiva while all the others shall just Pray.

திரு மாணிக்கவாசகர் அருளிய சிவபுராணம் (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க (5)

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க (10)

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி (15)
ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி

சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவ புராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான். (20)

கண் நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்து எய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆங்கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்தும் மண் நிறைந்தும் மிக்காய், விளங்கு ஒளியாய்,
எண் இறைந் எல்லை இலாதானே நின் பெருமசீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன் (25)

புல்லாகிப் பூடாய்ப் பூவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள் (30)

எல்லாய் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே (35)

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய் ஞானம் ஆகி மிளிர் கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்சுளம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்சுளம் தன்னை அகலவிக்கும் நல் அறிவே (40)

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழுப்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே (45)

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை (50)

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி
புறம்தோல் போத்து எங்கும் பூவு அழுக்கு மூடி,
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிசை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய, (55)

விலங்கு மனத்தால், விமலா உனக்கு
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீன்கழல்கள் காட்டி,
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் (60)

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
மாசுற்ற சோதி மலாந்த மலாச்சுடரே
தேசனே தேன் ஆர்அமுதே சிவபுராணே
பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப் (65)

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் போராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே (70)

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் இல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தில் (75)

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய போ ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய் (80)

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனை உள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று (85)

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
நள் இருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லை உள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே (90)

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. (95)

திருச்சிற்றம்பலம்

Copyrights 2007 - 2020

[top](#)

 Print Email PDF